

Tweede zondag van Pasen

Voorganger: ds. Martine Nijveld

Inleidende woorden op deze viering

Vandaag is de tweede zondag van Pasen.

Pasen vieren we zeven weken lang - tot aan Pinksteren toe.

Heel deze tijd heet dan ook Paastijd.

We hebben voor dit grote feest aan één dag

of ook aan één week niet genoeg,

het wil niet zomaar landen,

en we hebben tijd nodig om te oefenen,

om te ontdekken wat het betekent om te leven vanuit de Opstanding,

te leven als paasmensen...

Lezing: Kolossenzen 3:1-17 (Nieuwe Bijbelvertaling 2004)

Overdenking

Lieve mensen,

gemeente van Jezus Christus,

Paulus doet een oproep

om nieuwe kleren aan te trekken.

Kleren die passen bij de tijd,

bij je nieuwe identiteit,

bij wie je bent, bij wat je wilt zijn,

bij je taak, bij je roeping.

Ook wij kennen dat...

Een rechter trekt haar toga aan.

De conducteur draagt herkenbare bedrijfskleding.

In de zoektocht naar je identiteit kun je experimenteren met kleding.

Wie duurzaam denkt draagt vaker tweedehands

of haalt iets ouds als nieuw uit eigen kast.

Meer dan nu had je vroeger zondagse kleren.

En héél vroeger kregen kinderen met Pásen hun nieuwe kleren aan,

korte broek, jurk en kniekousen, ongeacht de temperatuur.

Andere omstandigheden vragen om andere kleding.

Op het nieuws zie je wereldwijd mensen met mondkapjes.

En in de ziekenhuizen zien we

mensen onherkenbaar ingepakt in

beschermende kleding.

Paulus (of nou ja, waarschijnlijk is deze brief geschreven door

een leerling van Paulus, iemand uit zijn school,

een geestverwant, en niet door Paulus zelf, maar ik blijf 'm voor

het gemak maar wel even zo noemen),

Paulus doet een oproep om nieuwe kleren

aan te trekken.

In veel bijbelse verhalen
wordt van kleding veranderd als de omstandigheden veranderen.

Het bekendste verhaal in dezen
is wel het verhaal van Jozef uit het bijbelboek Genesis.
Jozef krijgt een kleurig kleed van zijn vader, die hem voortrekt,
een uitzonderingspositie geeft. Zijn broers, je kunt je hun woede
trouwens best voorstellen, nemen hem dat kleed af, trekken het met geweld van zijn
schouders, en Jozef is zijn bijzondere positie kwijt.
Hij belandt in de put en in Egypte en na diverse lotgevallen komt hij aan het hof
van de farao en wordt hij bekleed met linnen kleren
als teken van zijn nieuwe waardigheid.
Wendingen in zijn leven worden symbolisch
tot uitdrukking gebracht door de andere kleding.

En ook kun je denken aan het verhaal van de profeten Elia en Elisa.
Elisa krijgt de mantel van Elia,
slaat hem om de schouders en neemt daarmee
zijn taak als profeet over, wordt zijn opvolger, geen gemakkelijke taak,
als profeet moet je politiek leiders durven weerstaan, durven ingaan tegen heersers
en heersende meningen.

Kledingwissel symboliseert een keerpunt,
een verandering, een omslag, een nieuw begin.

En zo roept Paulus op om nieuwe kleren aan te trekken.
Want het is Pasen geweest.
In de vroege kerk werden mensen na hun doop
bekleed met een wit kleed, met een witte doopmantel.
Kopje ondergegaan in het water, opgestaan, een nieuw bestaan.
Witte kleding die vertelt dat je door het licht bent aangeraakt.

Kleed u, zegt Paulus, in de liefde. Kleed u
in goedheid, in bescheidenheid en zachtmoedigheid.
Wat is dat trouwens toch een mooi woord: zachtmoedigheidheid,
er zit zachtheid in en moed, die twee hebben blijkbaar met elkaar van doen.

En trek die oude kleren uit:
de kleren van hebzucht, van jezelf als koninkje in je koninkrijkje,
van steeds meer willen, en de ander niet zien,
niet zien als medemens,
maar als middel voor jouw doelen,
van denken in groei en groter en alsmaar meer en alsmaar verder.
Die kleren passen ons niet meer, die zijn versleten.
De wereld, we zien het wereldwijd,
wordt er niet beter van.
Maar trek een ruimer jasje aan,
de jas van liefde en van geduld en van gastvrijheid,
van zien van de ander als mens, als medemens in Christus, mens als jij.

Paulus schrijft zijn brief aan de gemeente in Kolosse.
Uit de brief kun je opmaken dat het een tijd was vol angst en onzekerheid.

Twee woorden die we ook nu vaak horen.
Uit het lood geslagen.
Hoe zal het verder gaan?
En ook daar en toen waren er mensen die
kwamen met verklaringen, met voorspellingen, theorieën, meningen.
Er was verdeeldheid over hoe te leven.
De één zegt: zo moet het,
de ander zegt: dit is de oplossing, dit is de weg.
Een derde haalt God erbij en zegt dat het een straf van God is
en weer een ander noemt het een waarschuwing
van moeder aarde.
Vind je weg er maar eens in -
in al die verschillende meningen, beschouwingen, overtuigingen.

Paulus vraagt je een ándere kant uit te kijken, reikt een andere kijkrichting aan.
Kijk naar boven, zegt hij, richt u op wat boven is,
streef naar wat boven is.
Dat roept in eerste instantie, bij mij in ieder geval, verzet op.
Vraagt Paulus je om weg te kijken van het hier en nu, van de aarde met al
haar vragen en problemen, is het een soort van 'hier beneden is het niet', zoals men
vroeger wel zei?
Maar dat kan ik me toch niet voorstellen.
Het Oude Testament, hét heilige boek ook voor deze auteur,
is vol van zien en waarderen
van het aardse leven.
De tekst doorlezend lijkt hij eerder te bedoelen
dat we zoeken moeten naar wat ánders is,
wat hoop brengt, wat vertrouwen geeft, wat liefde is,
wat mensen tot mensen maakt en verantwoordelijkheid geeft,
wat mensen grond onder de voeten geeft, doet opademen en verwarmt -
hier en nu in deze tijd, in deze omstandigheden.
Zoeken, samen, hoe je door het licht geraakt
zou kunnen leven.
En dát volhouden, ook al lijkt het er niet op dat het iets uithaalt.
Dat is het geheim van Pasen, de weg van Jezus.

Dus:
trek nou maar die andere kleren aan,
zonder precies te weten of te hoeven weten
hoe die toekomst eruit ziet, leef maar, ga maar – met liefde,
met vriendelijkheid en hoop!
Amen.